

Arrest

nr. 113 975 van 19 november 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Wit-Russische nationaliteit te zijn, op 19 april 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 11 maart 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BARBIEUX, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 27 april 2010 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de vreemdelingenwet).

Op 26 augustus 2010 is de aanvraag ontvankelijk verklaard. Verzoekster wordt in het bezit gesteld van een immatriculatie-attest in afwachting van de beslissing ten gronde.

Op 12 december 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag ongegrond wordt

verklaard. Op 30 januari 2013 wordt de ongegrondheidsbeslissing door de gemachtigde van de staatssecretaris ingetrokken.

Op 11 maart 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag opnieuw ongegrond wordt verklaard, aan verzoekster ter kennis gebracht op 22 maart 2013. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 27.04.2010 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

M., N. (R.R.: ...)

nationaliteit: Wit-Rusland

geboren te Borisov op (...)1980

bij DVZ ook gekend als: M., A.

nationaliteit: Wit-Rusland

geboren te Borisov op (...)1980

M., D. (R.R.: ...)

nationaliteit: Wit-Rusland

geboren te Borisov op (...)1983

S., I. (R.R.: ...)

nationaliteit: Wit-Rusland

geboren te Borisov op (...)1999

M., M. (R.R.: ...)

nationaliteit: Wit-Rusland

geboren te Bornem, België, op (...)2012

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 26.08.2010, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden:

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor M., N. (R.R.: ...) die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur dd. 22.02.2013 in gesloten omslag).

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

2. Over de rechtspleging

Verzoekster heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In het enige middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de zorgvuldigheidsverplichting.

Ter adstruering van het middel zet verzoekster het volgende uiteen:

4.1.

Overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 bepalen dat de bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd en dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moeten vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn.

4.1.1.

De Dienst Vreemdelingenzaken is summier in haar motivering van de bestreden beslissing:

'Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor M., N. (R.R.:...) die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur dd. 22.02.2013 in gesloten omslag).'

(stuk 1)

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft in de bestreden beslissing niet gemotiveerd waarom de medische aandoening waaraan de verzoekster lijdt, niet weerhouden kunnen worden.

Uw Raad oordeelde in het recente verleden:

"Le Conseil ne peut que constater que cette conclusion n'est pas adéquate au vu des éléments produits par le requérant, qui ne doivent pas être négligés au vu de la gravité alléguée de ceux-ci, laquelle est étayée par les certificats médicaux qu'il a produits et qui relèvent un risque d'impossibilité de marche.

Le Conseil estime qu'il est malvenu dans le chef de la partie défenderesse d'en conclure hâtivement que le requérant 'ne souffre pas d'une maladie dans un état tel qu'elle entraîne un risque réel pour sa vie ou son intégrité physique', motivation qui apparaît pour le moins stéréotypée.

Le caractère laconique de ladite motivation ne permet pas au requérant de saisir pour lesquelles sa demande d'autorisation de séjour a été déclarée non fondée."

(Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, arrest n° 92 258 dd. 27 november 2012)

De Dienst Vreemdelingenzaken verwijst in de bestreden beslissing weliswaar naar het verslag van de arts-adviseur, doch dit verslag werd NIET aan de verzoekster betekend, zodat de verzoekster in het ongewisse blijft omtrent de redenen waarom haar aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van medische redenen ongegrond werd verklaard.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de formele motiveringsplicht geschonden.

Tevens is de Dienst Vreemdelingenzaken niet zorgvuldig geweest.

4.1.2.

Dat de verzoekster niet in het bezit werd gesteld van het verslag van de arts-adviseur kan haar niet verweten worden.

o De verzoekster heeft zelf nogmaals contact opgenomen met de gemeente teneinde na te vragen of de gesloten omslag met het verslag van de arts-adviseur haar kon betekend worden, zodat zij op de hoogte zou kunnen worden gebracht van de redenen van de beslissing.

De raadsman van de verzoekster heeft de gemeente eveneens gecontacteerd.

o De gemeentelijke dienst heeft echter bevestigd dat zij geen andere documenten van de Dienst Vreemdelingenzaken heeft mogen ontvangen, dan het ene document dat aan de verzoekster werd betekend.

4.1.3.

Gelet op het feit dat aan de verzoekster enkel de beslissing werd betekend en dat uit de motivering van deze beslissing geenszins blijkt op welke manier de Dienst Vreemdelingenzaken of de arts-adviseur tot de beslissing is kunnen komen, kan de verzoekster zich niet op een adequate wijze verweren, dan wel nuttige tegenargumenten aanhalen.

4.2.

Verzoekster wenst niettemin te benadrukken dat, indien de neergelegde medische attesten, naar dewelke worden verwezen in de medische regularisatieaanvraag worden nagelezen, vastgesteld kan worden dat de aandoening van de verzoekster wel als ernstig kan beschouwd worden.

4.2.1.

Dokter T. heeft op datum van 22/03/2012 nogmaals de ernst van de medische aandoening van de verzoekster bevestigd en benadrukt dat een strikte opvolging noodzakelijk is.

De verzoekster heeft ten gevolge van de aandoening reeds één oog verloren.

Strikte opvolging en controle is noodzakelijk teneinde te voorkomen dat de verzoekster haar tweede oog zou verliezen.

4.2.2.

Gelet op de duidelijke bewoordingen in de neergelegde standaard medische attesten en het recente medische attest die nogmaals de medische situatie bevestigt, is het opmerkelijk dat het aangehaalde medische probleem niet kan weerhouden worden.

Maar nogmaals, de verzoekster weet geenszins WAAROM haar medische aandoening niet weerhouden wordt.

4.3.

De bestreden beslissing dient derhalve vernietigd te worden.”

3.2 De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan de bestreden beslissing genomen is. *In casu* wordt in de motieven verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Tevens bevat de beslissing een motivering in feite met name dat het aangehaalde medische probleem niet kan worden weerhouden. Er wordt verder gepreciseerd door de verwijzing naar het medisch advies van de arts-adviseur van 22 februari 2013.

Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de vreemdelingenwet.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen of artikel 62 van de vreemdelingenwet, is niet aangetoond.

Waar verzoekster betoogt dat niet wordt gemotiveerd waarom de medische aandoening niet kan worden weerhouden, voert zij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aan. *In casu* dient de materiële motiveringsplicht onderzocht te worden in het licht van de tevens aangevoerde schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Er dient vooreerst op te worden gewezen dat de Raad bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd is om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of de overheid bij het nemen van haar beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Dit wetsartikel bepaalt het volgende:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden

voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1. De toekenning van een machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel kan worden geweigerd aan de vreemdeling die zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum door de ambtenaar-geneesheer of de geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde of de door de minister of zijn gemachtigde aangestelde deskundige en hiervoor ten laatste binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft.

§ 2. (...)

§ 3. (...)

§ 4. (...)

§ 5. (...)

§ 6. (...)

§ 7. (...)"

In casu verwijst de bestreden beslissing naar het medisch advies van de arts-adviseur van 22 februari 2013 en stelt ze vast dat het aangehaalde medische probleem van verzoekster "niet weerhouden [kan worden]". Vervolgens stelt de bestreden beslissing:

"Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

Uit het administratief dossier blijkt dat de arts-adviseur op 22 februari 2013 een schriftelijk advies heeft opgesteld ten behoeve van de gemachtigde van de staatssecretaris betreffende de aandoening van verzoekster, dat luidt als volgt:

"Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 27.04.2010.

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

Verwijzend naar de medische attesten dd. 04/02/2010, 18/11/2010, 28/07/2011 en 22/03/2012 van Dr. T., oogarts te Brussel, blijkt dat betrokkene leed aan een subacute ontsteking van het rechteroog, wat niet meer functioneel was. Er was quasi constante pijn en het risico bestond dat de inflammatie ook het andere wel functionele oog zou aantasten. Het niet-functionele en geïnflammeerde rechteroog werd dan geënuceëerd, dus verwijderd en een oogprothese werd geplaatst in het Sint Pieters Ziekenhuis. Dd. 18/11/2010 was betrokkene draagster van een rechteroogprothese waar enkele controles nodig waren alvorens een definitieve prothese te plaatsen. De toestand was stabiel. Misschien zullen er in de toekomst oogdruppels nodig zijn tegen de droogheid van de oogprothese. Het linkeroog heeft een normale visus (12/10-astigmatisme en gecorrigeerde myopie) en de oogfundus links is normaal. De evolutie was gunstig en zonder bijzonderheden bij controle dd.28/07/2011 en bij controle dd. 22/03/2012. Er was geen behandeling.

Verwijzend naar het medisch attest van Dr. T., echter niet gedateerd, blijkt dat het zicht rechts nul is wegens een oogprothese en dat het zicht links normaal is en stabiel. De plaatsing van de prothese rechts heeft geleid tot een goed anatomisch resultaat. Het voorste segment van het linkeroog en de oogfundus vertonen geen enkele afwijking. Wat de oogandoening betreft, is de toestand van betrokkene stabiel. De oogarts vermeldt dat "periodisch oogcontrole nodig is omwille van het feit dat er in het verleden sprake was van een chronische inflammatie rechts met verlies van het rechteroog. "

Analyse van dit medisch dossier leert mij dat betrokkene een niet-functioneel rechteroog had met constante pijn door een chronische ontsteking zonder gekende oorzaak. Omdat men bevreesd was dat ook het goed functionerende linkeroog ten prooi zou vallen aan de ontsteking, werd beslist het

rechteroog te verwijderen en te vervangen door een oogprothese. Dit gebeurde in 2010 in het Sint Pieter Ziekenhuis te Brussel. Met de plaatsing van de prothese werd een goed anatomisch resultaat bereikt. Met deze behandeling werd de aandoening namelijk de chronische ontsteking van het rechteroog genezen. Men verwijderde het rechteroog, dat een chronische bron van infectie was. Dit risico is nu door de radicale behandeling geweken. Het linkeroog functioneert prima. Er is sprake van astigmatisme en gecorrigeerde myopie(12/10). De visus (=het zicht) is prima. De oogfundus (met het oognetvlies) links is normaal. Bij oogcontroles in 2011 en in 2012 waren er geen bijzonderheden te vermelden. Er is geen actuele aandoening en geen actuele behandeling.

De oogarts vermeldt op de attesten dat "regelmatige controles nodig zijn omwille van het feit dat er in het verleden sprake was van een chronische ontsteking met verlies van het rechteroog.

De oogarts geeft toe dat het probleem van de chronische inflammatie tot het verleden behoort en niet meer actueel is. De oogarts beschouwt het linker oog als een "kwetsbaar" oog omdat het rechter oog verloren ging en er nu maar één meer overblijft. Hij raadt daarom preventieve controle aan. Er is echter op dit ogenblik geen enkele bron van infectie meer aanwezig, er is geen behandeling lopende. Het risico op toekomstige problemen met het goed functionerende linkeroog zijn miniem en hypothetisch.

Dit medisch dossier laat niet toe het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. (EHRM 27 mei 2008, Grote Kamer, nr. 26565/05, N v. United Kingdom; EHRM 2 mei 1997, nr. 30240/96, D. v. United Kingdom.)

Uit het medisch dossier blijkt niet dat er een directe bedreiging voor het leven van betrokkene is.

Geen enkel vitaal orgaan is in een dergelijke toestand dat het leven onmiddellijk in gevaar is.

Er is geen sprake van een kritieke gezondheidstoestand. Er is geen sprake van een vergevorderd stadium van de ziekte. De aandoening van het rechteroog werd geopereerd, de infectiebron werd verwijderd en de aandoening is genezen. De controles in 2011 en in 2012 waren gunstig. Er is geen behandeling meer bezig. Het ontbreken van eventuele preventieve oogcontroles ter vrijwaring van het linker oog, dat trouwens normaal functioneert, houdt geen reëel risico in voor haar leven of fysieke integriteit en houdt geen reëel risico in op een onmenselijke of vernederende behandeling.

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar zij verblijft.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

Ik stel bijgevolg vast dat er geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel."

De arts-adviseur stelt bijgevolg in essentie vast dat de aandoening van het rechteroog werd geopereerd, dat de infectiebron werd verwijderd en dat de aandoening is genezen. De controles nadien waren gunstig en er is thans geen behandeling meer bezig. De arts-adviseur voegt eraan toe dat het ontbreken van eventuele preventieve oogcontroles ter vrijwaring van het linker oog dat normaal functioneert, geen reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit en geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling. Bijgevolg blijkt uit de beschikbare medische gegevens geen aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar zij verblijft. In tegenstelling tot verzoeksters betoog in het verzoekschrift is er aldus weldegelijk gemotiveerd waarom de medische aandoening waaraan verzoekster lijdt niet kan weerhouden worden.

Verzoekster stelt dat het advies van de arts-adviseur niet werd betekend; dat zij contact heeft opgenomen met de gemeente; dat tevens haar raadsman de gemeente heeft gecontacteerd; dat echter de gemeente bevestigde dat zij geen andere documenten van de Dienst Vreemdelingenzaken heeft mogen ontvangen.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster de bestreden beslissing heeft ondertekend en dat nergens uit de stukken blijkt dat de bijgevoegde gesloten omslag niet werd overhandigd aan verzoekster. Uit de stukken blijkt evenmin, en verzoekster toont dit ook niet aan, dat zij en haar raadsman contact hebben opgenomen met de gemeente met de vraag om de gesloten omslag alsnog te mogen ontvangen. Dergelijke vraag is bovendien evenmin gesteld aan de Dienst

Vreemdelingenzaken. Gelet op het feit dat de bestreden beslissing is ondertekend voor ontvangst door verzoekster en haar beweringen omtrent het gebrek aan ontvangst van het advies van de arts-adviseur niet in het minst worden aangetoond, kan redelijkerwijs worden aangenomen dat verzoekster kennis heeft genomen van de inhoud van de beslissing, alsook van de bijgevoegde bijlage. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

Verzoekster benadrukt ten slotte dat de aandoening wel degelijk ernstig is. Zij verwijst naar de in bijlage van het verzoekschrift gevoegde medisch attest van 22 maart 2012 waarin haar begeleidende arts normaal bevestigt dat een strikte opvolging noodzakelijk is teneinde te voorkomen dat zij haar tweede oog zou verliezen.

Uit het medisch advies van 22 februari 2013 blijkt dat de arts-adviseur wel degelijk rekening heeft gehouden met het medisch attest van 22 maart 2012. De arts-adviseur motiveert in dit verband het volgende: *“De oogarts vermeldt op de attesten dat “regelmatige controles nodig zijn omwille van het feit dat er in het verleden sprake was van een chronische ontsteking met verlies van het rechteroog. De oogarts geeft toe dat het probleem van de chronische inflammatie tot het verleden behoort en niet meer actueel is. De oogarts beschouwt het linker oog als een “kwetsbaar” oog omdat het rechter oog verloren ging en er nu maar één meer overblijft. Hij raadt daarom preventieve controle aan. Er is echter op dit ogenblik geen enkele bron van infectie meer aanwezig, er is geen behandeling lopende. Het risico op toekomstige problemen met het goed functionerende linkeroog zijn miniem en hypothetisch.”* Verzoekster betwist niet dat op dit ogenblik geen infectie meer aanwezig is en er geen behandeling lopende is. Het oordeel van de arts-adviseur dat het risico op toekomstige problemen met het goed functionerende linkeroog miniem en hypothetisch is, is bijgevolg niet kennelijk onredelijk.

Verzoekster maakt niet aannemelijk, zoals blijkt uit wat voorafgaat, dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van de bestreden beslissing niet uitging van een correcte feitenvinding noch dat de gevolgtrekkingen die deze hieruit afleidt kennelijk onredelijk zijn of dat laatstgenoemde onzorgvuldig was bij de voorbereiding van de beslissing.

Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend dertien door:

mevr. N. MOONEN,

voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN